

תצא לכהנים אלא תחזור לאביו ולהוציא את האח שלא יעמיד את השדה מיציאה לכהנים — להחזירה לאחיו? ונאמר שכשגאלה האח חוזרת לאחיו ולא יוצאת לכהנים.

מרבח אני את הבן, שכן מציינו שקם תחת אביו א. ליעידה של אמה העבריה לאשה, בכסף שנתן בה אביו כשקנאה ואינו צריך כסף אחר, כשם שאביו מיעדה לו לאשה בכסף זה. ב. ולעבד עברי, שעובד את בנו של האדון כשמת האדון, אבל אחיו של האדון אינו עומד תחת אחיו בשני דברים אלו, שאינו מיעד אמה עבריה של אחיו, ואין העבד העברי עובד לאחיו של אדון אף כשמת בלא בנים ואחיו הוא שיורשו בשאר נכסיו, ועל כן גם לענין גאולה עדיף הבן מהאח לעמוד תחת המקדיש לגאולת שדה אחרת.

ופריך אנפשיה: אדרבא מרבח אני את האח להעמיד שדה לאחיו שכן קם תחת אחיו שמת בלא בנים לייבום אשתו?

ומבאר: כלום יש יבום אלא במקום שאין בן, הא במקום שיש בן אין יבום, הרי שאדרבא עדיף לענין יבום הבן מהאח [תוס' ]!

ופרכינן: ותיפוק ליה — אף בלי הפירכא שכלום יש יבום אלא במקום שאין בן — שמתבר לרבות בן, אף שלענין יבום מציינו שהאח עדיף, דהבא לגבי בן תרתי שתי מעלות מאח: א. יעידה ב. עבד עברי, והבא במעלת האח, בחדא: יבום לבדו.

ומשנינן: משום דעבד עברי — שהוא אחד

גאלה אחד מן הכהנים והרי היא תחת ידו ביובל, לא יאמר: הואיל והיא יוצאה לכהנים ביובל אילו גאלה אחר, והרי היא עכשיו תחת ידי שאני גאלתיה ועומדת אצלי ביובל, ואין לך כהן שראוי יותר ממני לקבלה, ואם כן הרי היא שלי, לא יאמר כך, אלא יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לכל אחיו הכהנים שבאותו משמר של יובל, ואינו נוטל אלא את חלקו כשאר אחיו הכהנים.

כה-ב גמרא:

תנו רבנן: כתוב [בחוקותי כ"ז י"ט] בפרשת שדה אחוזה "ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו וגו'." ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד. והיה השדה בצאתו ביכל קדש לד' כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו". ומפרשים את הפסוק כך: "אם לא יגאל את השדה": הבעלים, "ואם מכר את השדה": גיזבר הוא שמכרו "לאיש אחר" אז תהא לכהנים ביובל, וממעטים: "לאחר" ולא לבן, שאם בנו של מקדיש גאלה, אינה יוצאת לכהנים אלא חוזרת לאביו המקדיש.

אתה אומר לאחר ולא לבן, או אינו כך הפירוש, אלא תמעט לאחר ולא לאח של המקדיש? אינו כן, שהרי כשהוא אומר "ואם מכר את השדה לאיש" תצא ביובל לכהנים הרי אח אמור בכלל זה שתצא לכהנים, ואם כן הא מה אני מקיים "אחר"? לאחר ולא לבן.

ומה ראית לרבות את הבן שאם גאלה לא